

□ *Lydia, Lydi-Lydia*
L'idiota, l'idiota...
Cançó del grup l'Agram

Fa anys el grup l'Agram denunciava el tot turisme a Catalunya Nord amb una cançó dedicada al “paquebot des sables” símbol d'una política dirigida a la liquidació d'una economia productiva a Catalunya Nord, i de la voluntat de certes elits paramafioses de convertir-nos en el bronzejador dels culs d'Europa.

Fa temps d'això, ara no és un vaixell ancorat a les sorres del Barcarès, ara és una universitat embarrancada entre el procés de Bolonya, la pèrdua de l'autonomia de cara a la universitat de Montpeller, el desig fantasmagòric de ser com “una universitat americana”, i la concepció d'un ensenyament neoliberal. El mot mestre és la rendibilitat econòmica, vegeu les declaracions del president Benkelil, i en aquest context què pesen els estudis catalans?

La maniobra no és d'ara, ve de lluny. El tresor de guerra era la casa dels Països Catalans de la Universitat, construïda en gran part amb diners que no eren de la universitat, els taurons de turisme, fa temps que hi tenien l'ull posat al damunt. Eren altres èpoques, el professor Becat mostrava la seva resistència a que gent com l'Hoerner, inventor d'aquesta aparent ciència que ha batejat amb el pompós nom de “turismologia”, i que no te cap interès pel català, fiqués la seva grapa a la Casa dels Països Catalans. Però el temps passa i aparentment la capacitat de resistència va de baixa, i ara ens trobem amb un Hoerner nomenat ni més ni menys, cap dels estudis catalans, amb la complicitat d'alguns que abans el combatien, el cuc ja era abans dins la fruita amb la promoció de gent més abocada al “beni oui oui”, que a la recerca científica.

Ara alguns cerquen la justificació “per salvar” els estudis catalans, per els hi donar “una perspectiva econòmica (economicista, diríem), cal passar pel turisme que és el que dóna “peles”. Algun dia ens caldrà plantejar que els estudis catalans han de tenir una rendibilitat social, no necessàriament econòmica, que el país necessita d'aquests estudis per conservar la seva cohesió, que en definitiva estem davant d'un problema de voluntat política, i que una universitat té un paper vertebrador social a jugar, i no tan sols pel que fa referència al català. Els científics són gent que treballa “per guanyar diners” o per “fer guanyar diners a les empreses”? O són gent per reflexionar i fer avançar les societats? La trista realitat és la creació d'una casta autoreproduïda amb un baix nivell intel·lectual, la política del cop de colze, dels protegits que saps que no et faran ombra, les batalles per col·locar el successor preferit, quan no el nepotisme pur i simple.

Caure en mans del turisme és liquidar els estudis catalans, que ja van néixer coixos. En aquells moments per necessitats tàctiques el català va entrar a la universitat com a “llengua estrangera”, ja que Andorra te un estat propi, però a la llarga com se pot concebre el català com a llengua estrangera al si de Catalunya Nord? El desastre no fa més que començar

Lydia, Lydi-Lydia, l'idiota, l'idiota...

J.C Serra